

שו"ת מנחת יצחק חלק א סימן לו ד"ה (ז) ומש"כ

הבא להתגייר סמוך להיותו בר מצוה, אם יגיירו אותו מיד או ימתינו עד אחר הבר מצוה לגיירו כשהוא גדול.

(ז) ומש"כ אם יגיירו אותו קודם הבר מצוה, או ימתינו עד אחר הבר מצוה לגיירו כשהוא גדול, הנה כבר ידוע מדברי הרמב"ם (ה' מלכים פ"ט) שלא נתנו השיעורים אלא לישראל בלבד, ובזה הוכיח הח"ס (ביו"ד סי' שי"ז), דגם בב"נ לא תלי' בשנים אלא אם שכלו שלם כראוי הוי גדול, ועי' בזה בת' מהרי"א אסאד (חיו"ד סי' א'), ובזה ה' נראה דגם לענין מחאה לא תלי' בשנים, אלא בדעת בלבד, וכבר האריך בזה בת' מחנה חיים (סי' פ"ט), ומ"מ מסיק דדעת רוב המפרשים אינו כן עיי"ש. ובת' לבושי מרדכי (חא"ע סי' מ"ג), ומ"מ במה שנוגע לקבלו, הגם שבת' מהר"ם שיק (יו"ד סי' רמ"ח) מסופק אם אביו ישראל נחשב אביו לענין זה, דמתויו"ט (פ"ד דכתובות מ"ג) משמע דלא חשוב כאביו, אבל אמו בודאי מהני אם הביאתו לגייר, ובנד"ד דהוא קרוב ליי"ג שנים דבודאי בא לכלל דעת שוב כיון שבא לב"ד ומבקש להחזיקו בישראל מהני לכל השיטות, אף במי שאין לו אב ואם, עי' טוש"ע (סי' רס"ח), ובנו"כ ובת' מהרי"א אסאד (יו"ד סי' רנ"ז). ובזה הנני ידידו דוש"ת כה"י, יצחק יעקב ווייס